

holdet, bevirker, at Resultatet bliver et helt andet og for Frederiksberg bedre end det, der før har været Tale om.

Der findes i Lovforslaget nævnt Statteaar, Kalenderaar og Regnskabsaar af forskellige Grunde, og flere Talere have ment, at det var nødvendigt, at man kom til et ensartet Regnskabs- og Statteaar over hele Landet, og ere gaaede ud fra, at Lovforslaget ikke har ordnet noget saadant. Det er ganske rigtigt, det har Lovforslaget ikke gjort, fordi man ikke har anset det for absolut nødvendigt, og fordi det helst maatte undgaaes. For at gøre det klart, hvorledes Forholdet er, tror jeg, at det er bedst, jeg nævner det, det er hurtigt gjort. Kalenderaaret er Regnskabs- og Statteaar for samtlige Købstad- og Landkommuner her i Landet, Frederiksberg kunde synes at være undtaget og har faktisk undtaget sig selv, idet den nu bruger Finansaaret, men retlig falder Frederiksberg ind under de samme Bestemmelser, retlig har Frederiksberg ogsaa Kalenderaaret som Statte- og Regnskabsaar. Tilbage staar alene Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn er Forholdet ganske særegent, idet nemlig der Statteaaret er Finansaaret, men Regnskabsaaret er Kalenderaaret. I Kjøbenhavn er Forholdet altsaa det, at Statteaaret og Regnskabsaaret ikke falde sammen. Det er nævnt her eksempelvis, hvilken Gene det kan volde i forskellige Retninger, og det kan det komme til fremdeles, men det er det bestaaende Forhold, og jeg kan ikke se, at der er noget i Vejen for at beholde dette Forhold. Naar § 7 i sin Begyndelse lyder saaledes: „I den andelsberettigede Kommune foretages der i Begyndelsen af Kalenderaaret en Ansættelse af den Nettoindtægt, som de Personer, hvis Skattebidrag i Følge § 6 skal fordeles, antages at have haft af vedkommende Erhverv eller Besiddelse i det sidste Regnskabsaar eller Kalenderaar,“ saa har man maattet sætte „Kalenderaar“ til her af Hensyn til Kjøbenhavn. Det, man forlanger, er nemlig at saa opgivet Resultatet for det sidste Kalenderaar, der uden for Kjøbenhavn falder sammen med Regnskabsaaret. Det har man gjort, og det staar i Sammenhæng med, at det først er i Begyndelsen af Marts, at Resultatet af disse Indtægter i Næringskommunen skal opgives. Nu vil det ærede Medlem sige: Sa, men det kan jo ikke gaa an, thi Ligningen skal lægges i December Maaned, men man forudtæller i Lovforslaget, at Meddelelserne om Indtægten i vedkommende Næringskommune først opgives i Aarets første Kvartal. Men dette Bidrag vedrører jo aldeles ikke Ligningen, dette Bidrag skal netop undrages forud fra Ligningen.

Det maa komme til at gaa saaledes til, at naar Kommunen lægger sit Budget, altsaa i December Maaned, saa maa den anslaa de Bidrag, den som Næringskommune kan vente at faa fra andre Kommuner — det kan være, at det bliver at berigtige senere — og disse Bidrag fradrages saa den Sum, som kommer til Ligning, paa Landet paa Formue og Lejlighed og i Byen paa anden Maade, og først i næste Kvartal ind i Aaret gives der Underretning til vedkommende Kommuner, der skulle afgive disse Bidrag, og saa sker Berigtigelsen mellem Kommunerne. Det kan være, det kan trække noget ud, men jeg tror, det maa tillægges en saa stor Betydning at holde det nuværende Lignings- og Regnskabsaar, at man hellere maa finde sig i nogen Gene i den Anledning. De Bestemmelser, som angaa Udredelsen af Skatten fra Opholds kommunen, de 2 pCt. fra Opholds kommunen til Erhvervskommunen, have adskillige haft at erindre imod, idet de have forlangt, at der skulde ydes noget mere. Jeg tror dog, at naar man gaar ind paa en Ordning som denne, vil det være rigtigt at være noget forsigtig og begynde med dette.

Den samme Bestatning er jo foreslaaet for Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, der ved Næringsdrift eller paa anden Maade søge stadigt Erhverv. Den Paragraf, der giver Bestemmelse herom, § 9, har for det første givet Anledning til en Misforstaaelse — det forekommer mig: en lidt underlig Misforstaaelse. Et æret Medlem nævnte i Gaar, at naar man nu var Deltager i et Andelsmejeri eller lignende, og dette intet Udbytte giver eller kun et lille Udbytte, tilstøder Lovforslaget desuagtet at afdrage 4 pCt. af den Interesse, som man har i vedkommende Foretagende, og andre have læst Bestemmelsen ligeledes. Jeg maa tilstaa, at det er mig ganske ubegribeligt, at man kan læse den saaledes. Der staar: „Naar nogen for Ligningsmyndighederne godtgør, at han i det forud for Statteaaret gaaende Kalenderaar har oppebaaret Udbytte som Aktionær eller Interessent i et indenlandsk Selskab, der i Henhold til nærværende Paragraf har været personlig Kommuneskat, er han berettiget til at fordrø, at af det saaledes oppebaarne Udbytte et Beløb af 4 pCt. af hans Andel af den indbetalte Aktiekapital eller hans indbetalte Indskud ikke tages i Betragtning ved Ansættelsen af hans Skatteindtægt.“ Man har oversprunget disse Ord: „af det saaledes oppebaarne Udbytte.“ Efterjom disse imidlertid staa der, vil deraf følge, at vedkommende kun